

कृष्णपापकर्षकं कंसस्य कामादेर्दुष्टराज्ञोवा निषूदनं हे कृष्णकृष्ण अत्यादरसूचनार्थं द्विर्वचनं कृषिर्भूवाचकः शब्देणश्च निर्वतिवाचकः तयोरेक्यपरं ब्रह्मकृष्ण इत्यभिधीयत इति श्रुतिप्रणीतः कृष्णपदस्यार्थः महा-
 तौ ब्रह्मांडपिडावष्टभक्षमौ बाहूयस्य संबाहुभ्यां धर्मतिसंपत्त्रैर्बाभूमिजनयन्देव एक इति श्रुतेः अव्ययविनाशिन् अत्र देवकीनन्दनस्याव्ययत्वं दत्त्वा कृष्णसूत्रैर्भौतिकत्वमुक्तं एवमादिना आमर्थः शंकरभ-
 मनसा चिंतयामास कृष्णं कंसनिषूदनं ॥ कृष्णकृष्णमहाबाहो देवकीनन्दनाव्यय ॥ ८ ॥ वासुदेवजगन्नाथप्रणतार्तिविनाशन ॥ विश्वात्मन् विश्वजनक विश्व-
 हर्तः प्रभोऽव्यय ॥ ९ ॥ प्रपन्नपालगोपालप्रजापाल परात्पर ॥ आकूतीनां च चित्तीनां प्रवर्तकनतास्मि ते ॥ १० ॥ वरेण्यवरदानंत अगतीनां गतिर्भव ॥ पुराणपुरु-
 षप्राणमनोवृत्त्याद्यगोचर ॥ ११ ॥ सर्वाध्यक्षपराध्यक्षत्वामहं शरणं गता ॥ पाहि मां कृपया देव शरणागतवत्सल ॥ १२ ॥ नीलोत्पलदलस्यामपद्यगभारुणेक्षण ॥
 प्रीतांबरपरीधानलसत्कौस्तुभभूषण ॥ १३ ॥ त्वमादिरंतो भूतानां त्वमेव च परायणं ॥ परात्परतरं ज्योतिर्विश्वात्मा सर्वतो मुखः ॥ १४ ॥ त्वामेवाहुः परं बीजं निधा-
 नं सर्वसंपदां ॥ त्वयानाथेन देवेश सर्वापद्भ्यो भयं न हि ॥ १५ ॥ दुःशासनादहं पूर्वसभायां मोचिता यथा ॥ तथैव संकटादस्मान्मा मुद्धर्तुमिहाहसि ॥ १६ ॥ वैशं-
 पायन उवाच एवं स्तुतस्तदा देवः कृष्णयाभक्तवत्सलः ॥ द्रौपद्याः संकटं ज्ञात्वा देवदेवो जगत्पतिः ॥ १७ ॥ पार्श्वस्यां शयनेत्यत्कगारुकिमर्णीकेशवः प्रभुः ॥ तत्रा-
 जगाम त्वरितो ह्यचिंत्यगतिरीश्वरः ॥ १८ ॥ ततस्तं द्रौपदी दृष्ट्वा प्रणम्य परया मुदा ॥ अब्रवीद्वासुदेवाय मुने रागमनादिकं ॥ १९ ॥ ततस्ताम ब्रवीत्कृष्णः क्षुधि-
 तोस्मि भृशतुरः ॥ शीघ्रं भोजय मां कृष्णे पश्चात्सर्वं करिष्यसि ॥ २० ॥ निशम्य तद्वचः कृष्णालज्जिता वाक्यमब्रवीत् ॥ स्थाल्यां भास्करदत्तायामन्नं मद्भोजना-
 वधि ॥ २१ ॥ भुक्तवत्यस्य हृदे वतस्मादन्नं न विद्यते ॥ ततः प्रोवाच भगवान्कृष्णं कमललोचनः ॥ २२ ॥ कृष्णेन नर्मकालोयं सुच्छ्रमेणातुरे मयि ॥ शीघ्रं ग-
 च्छु मम स्थालीमानयित्वा प्रदर्शय ॥ २३ ॥ इति निर्विधतः स्थालीमानाय्यस्य दूदहः ॥ स्थाल्याः कंठे यत्संलग्नं शाकान्नं वीक्ष्य केशवः ॥ २४ ॥ उपयुज्या ब्रवीदेना-
 मनेन हरिरीश्वरः ॥ विश्वात्मा प्रीयतां देवस्तुष्टश्चास्त्वितियज्ञभुक् ॥ २५ ॥ आकारय मनीनशीघ्रं भोजनायेति चाब्रवीत् ॥ सहदेवं महाबाहुः कृष्णः क्लेशविनाश-
 नः ॥ २६ ॥ ततो जगाम त्वरितः सहदेवो महायशः ॥ आकारितुं तान्सर्वान् भोजनार्थं नृपोत्तम ॥ २७ ॥ स्नातुं गतान् देवनद्यां दुर्वासः प्रभृतीन्मुनीन् ॥ ते चावती-
 र्णाः सलिले कृतवंतोऽघमर्षणं ॥ २८ ॥ दृष्ट्वा द्वारान्सान्नरसांस्तस्यापरमया युताः ॥ उत्तीर्य सलिलात्तस्माद्दृष्ट्वंतः परस्परं ॥ २९ ॥

गवत्यादीये विष्णुसहस्रनामव्याख्याने एव द्रष्टव्यः ॥ ८ ॥ ९ ॥ आकूतीनां चित्तीनां चेतिते तौ वृत्तिविशेषाणां ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ देवनद्यांतत्र स्थएवतीर्थविशेषे ॥ २८ ॥ २९ ॥